

En målares kärlek & kamp.

Krönika och foto av Emma Karp Lundström

Dra sig undan behövs för att kunna reflektera fullständigt ostört, utan inflytande av omgivningens krav, påståenden och ifrågasättande.

Att ställa frågor, måste målaren själv stå för.

Vilken inbördes roll har molnen, bergen, växterna och havet i bilden? Vilken ljusblå färg finns i himlen, av alla de 30 blå jag har att välja på? Vilken nyans av sandigt beige passar i den blå, av alla de bruna?

Det kan låta som enkla val, när den måleriska tekniska färdigheten väl är uppövad men då växer de inre kraven på äkthet och sanning. Att inte upprepa och gå på redan besökta stigar, utan att lyssna, stilla sig och tysta den drivkraft som vill

vara till lags och göra fina avbildningar.

Med Ivan Augelis ord: ”Allt om konsten vill uttrycka med andra medel än värtaliga proportioner, d.v.s genom rytmernas harmoni och inte genom det individuella och passionerade sinnet, härrör från egot.

Den som talar om form, talar om ljus, och den som talar om ljus talar om färger, faktiskt använda eller underförstådda. Man förstår därav, att på en viss andlig nivå antitesen linje/färg upplöses i ljusets fullkomning.

Den samvetsgranne konstnärens mål är den personliga stilen, genom kombinationen av å ena sidan ett hängivet och personligt studium av naturen och å andra

Att vara målände konstnär är till stor del att dra sig undan världen, samtidigt som man utsätter sig för den, för att kunna skildra den.

sidan, en intelligens och en smak som har utvecklats genom studium av den gamla konsten. Konsten är jämvikt mellan naturen och traditionen, inte bara inom alkemin utan också inom estetiken.”

Fälten, ängarna och havet låter vår själ vila i deras volym och färgspel, deras doft eller i en fläkt av vinden i en solig bukt.

De uppmanar oss att möta dem med öppna sinnen, att se bortom den spegel de först är inför våra blickar. För att citera Hilma av Klint ”kämpat har den som talar att övervinna sin oförmåga att betrakta växtriket med seende ögon och hörande öron.”

Behovet av mötet med naturen kommer aldrig att försvinna och måleriet kommer aldrig att dö.